

Wie viert hier noe hochtied
 op 't olde Compas
 En koomt noe eerst nog maar
 is goud in de sas.

refrein : o halla loeder di dallala
 o hallala

De krieg is ten ende
 en elk is van streek
 Wie viert en wie danst noe
 zes keer in de week.

Hier malk wie gien katte
 hier malk wie gien peerd
 Hier kwispeld de hunde
 allemaol mit de steert.

Mit al dat gefiemel
 en fammel en zo
 Vangt oeze vrouwluu
 nog wal is een vlo.

In de oorlog do slachtten
 wie allemaol een zwien
 Eine op de bon
 en drei klandestien.

De klerkoopluu scharreld'n
 bie de boeren wat rond
 En oez' kinder dei hadden
 nog gien douk veur de kont.

De bakkers dei deuden
 't ok lange nich slecht
 Dei ventten mit stoet' en
 mit zwien'n bie de weg.

Een olde man keek 's nachts
 een keer op de grond
 Door sleepten de vleu mit
 zien berregoud rond.

Een wichie dei reerde
 ze haar zon verdreit
 Een mooi jonkie stund bie heur
 en smokte heur neit.

Het veurige winter
 do redder wie os
 Mit een euliepit
 of de kacheldeur los.

An tabak gien gebrek
 en wai'j ho dat kwam
 Wie rookten en kauwden
 ze gruin van de stam.

D'r leup is een jonge
 dei was in de rouw
 Hij vreud een mooi wichie
 en dei gaf hum blauw.

Een old mens dei reerde
 zuk d'ogen haost rood
 Z'haar zeikt' onder de vleu
 z'gung'n heur allemaol dood.

Een boer van het Meer zee
 "Willemien hef gien zweck"
 Noe lig hij in 'n woonship
 mit zien grote bek.

De muze dei kregen
een geweldige klap
Krepeerd van de honger
lagen z'dood veur het schap.

Drei maol daags eerappels
dat deu je wal goud
De vitamientjes dei kreupen
je over de houd.

Een mouer was grel
en zee tegen heur wicht:
" Dei neimuitsche buksen
vertrouwe ik nich".

Dat euliedraaien
dat heb wie ok leert
Anders hadden de moffen
de tanks d'r mit smeerd.

En Rost van Toning
zien gulden was blik
Ze gaven viefhonderd
veur een heil olde sik.

Een burger kocht' een sikkie
veur veierhonderd pop
Zien vrouw wol hum malken
en do was het een bok.

't Compas gait geweldig veuroet
geleuf mie heur
Ze bunt allemaol coupeuze
of töffkontroleur.

Wie viert hier noe hochtied
en kent gien verdreit
En dit is dan tevens
het ende van 't leid.

Als onderdeel van het Bosrtanger moeras
lag eeuwen geleden een troosteloze plas,
bestaande uit water en heide en veen.
Naar dat oord trok ons voorgeslacht heen.
Door hen werd geboren, wat water eens was,
het dorp van ons allen, ons Bargercompas.

Bij de oudste keet :

Door wilskracht en vlijt gedreven
en hopen op een vrijer leven,
is hier de eerste Hannoveraan
in 1866 van start gegaan.
Wat die pionier op 't veen heeft volbracht
blijft steeds een les voor het nageslacht.

Bij de woonkeet van 1870 :

Eens werd de boekweit ten toon hier gesteld
en trok met zijn volken de inker naar 't veld,
van bloeiende bloemen en geurende heide.
't Was herfst reeds wanneer hij zijn volkeren scheidde
van 't zoetste der Schepping waarop hij kon roemen,
het heerlijkst der velden, het nectar der bloemen.

Bij het huis van Hölscher:

Eens stond hier een man met hakmes en boor.
Al passend en metend zorgde hij er steeds voor,
dat het de mens hier niet aan schoeisel ontbeerde
waarmee men het veen en de modder trotseerde.
Want uit de berk van het veen, door bijlen gekraakt,
werd de onmisbare klomp door Hölscher gemaakt.

Bij de woonkeet van 1900 :

Eens was dit de woning van een schamel bestaan.
Eens werd hierin gewekt en ter ruste gegaan.
Eens werd men hier oud, werd het leven verloren,
eens werd hier ~~and~~ opnieuw weer een kindje geboren.
Deze woonstee die eens stond zo eenzaam in 't veld,
is thans met het eeuwfeest in ere hersteld.

Bij de kerk :

Eens stond de kerk op het hoge veen.
Omringd door bos galmde het klokje voorheen
het angelus over heide en velden.
Riep allen ter kerk. Ook liet het zich gelden,
als een van haar kinderen het leven verloor
en voor altijd ter rust werd gelegd in het moor.

Bij de school :

Eens kwam van den Bosch hier voorheen
Als eerste meester op het veen,
zijn kennis met het veenkind delen.
Tot heil en zegen van zo velen.
Aan die onderwijzer zo hulpzaam en stug,
denkt men hier nu nog met weemoed terug.

Bij de Wirtschaft :

Eens tapte men hier voor wijzen en dwazen,
het kostbare nat van Schiedam in de glazen.
Hier heeft vader Wilken met goedheid begaafd
honderden dorstige kelen gelaafd.
Wie mocht tobben of treuren, of reeds was gezwicht,
zocht troost bij Jan Berend, want daar scheen het licht.

Bij de molen :

Eens draaide de molen hier rusteloos voort.
't Eentonige lied werd hier daaglijks gehoord,
van morgen tot d' avond, zelfs diep in de nacht,
werd het graan van de labdman tot meel dan gebracht.
De mulder verkende met spiedende blik
de lucht en het zeil en was wat in zijn schik.

Bij de persmachine :

Rust uit stalen monster na uw werk in het veen.
Gij liet ons steeds zwoegen, dus om jou geen gewezen.
Gij daagde ons uit door stampen en gillen,
want uw honger naar veen was nietk om te stillen.
Zo hebt gij ons vele jaren getergd
en vaak onze laatste krachten gevergd.